

Yar Sen Neredesin

– Kazım Gök · 31 Mayıs 2020

Zilin zembereğini senin ayak izinle doldurdum
Çaldı maziden bir antika saat
Yâr sen neredesin

Koltukaltını gıdıkladım sabahları mısraların
Uyanıp şiirlerime bir tebessüm bile etmedin

Güneşin kulağına türküler mırıldandım
Öğle oldu ezgilerin terini sen silmedin

Ağaç dallarına sepet sepet gülücükler taktım
İkindinin yüzündeki kırmızı elmayı dişlemedin

Yâr sen neredesin

Hasretini doldurdum karanlık fişeğin bağına
Akşam çekti tetiği
Gurbetin namlusundan çıkan notaları dinlemedin

Gece oldu yine yalnızım
Uzatmadın yıldızlardan gümüş kaplamalı elini
Yalın ayak ay ışığında sahilde emekledim
Yalancı memek doyurmadı karnımı
Gözlerindeki susam kokusunu özledim
Bir parça simit getirdi karanlıkta martılar gönlüme

Susamın rayhası ela renge karıştı
Hüzün düştü denize hem martının hem de benim gözümden
Baktım denizde ağlıyor özünden

Yâr sen neredesin